

155: İbadetlerimizde Huşuyu Nasıl Yakalarız?

Tarık Ebu Abdullah

8 Ađu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

İbadetlerimizi daha güzel ve huşu içinde Allah (azze celle)'yi görüyormuş gibi nasıl yapmalıyız?

CEVAP

Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

İmam Müslim (*rahimehullah*)'ın Ömer (*radıyallahu anhu*)'dan tahriç ettiği meşhur Cibril hadisinde Cibril (*aleyhisselam*) Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e "Bana ihsan hakkında haber ver" dediğinde Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) "**Allah'ı görüyormuş gibi ibadet etmendir. Her ne kadar sen Onu göremiyorsan da O seni görmektedir**" buyurmuştur. Bunun evvelinde İslam'ın ve sonra İman'ın tarifini yapmış ve hadisin sonunda da "**O gelen Cibril'di. Size dininizi öğretmek için geldi**" buyurmuştur. Böylece dinin mertebelerini ve son mertebe olarak ihsan mertebesini beyan etmiştir. Yani ihsan mertebesi İslam, yani zahiri söz ve ameller ve İman, yani batini söz ve amellerden sonra gelen, başka bir tabirle İslam ve İmana mebni olan bir mertebedir. Buna binaen sorulan soruya muhtasar cevap olarak şöyle diyebiliriz: İbadetlerimizin daha güzel ve huşu içinde ve Allah (*celle ve âlâ*)'yı görüyormuş gibi olması için yapılması gereken, evvelen zerre kadar da olsa her türlü şirkten uzak durmak ve Allah (*subhanehu ve teâlâ*)'yı hoşnut edecek tüm zahiri ve batini söz ve amellere koşmak ve Onun hoşnutluğuna mani olacak tüm zahiri ve batini söz ve amellerden kaçmak ve her ne olursa olsun doğrunun kıstası olarak sadece Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in masum sünnetini kabul etmek olur.

Mufassal cevaba gelince: Kulun Allah (*celle ve âlâ*)'yı görüyormuş gibi ibadet edebilmesi için her şeyden evvel Rabbine karşı samimi ve dürüst olması gerekir. Kendi zavallılığını ve Onun mutlak azametini itiraf etmelidir. Kendi zayıflığını ve Onun mutlak kuvvet ve kudretini, kendi fakirliğini ve Onun mutlak zenginliğini, kendi cehaletini ve O'nun mutlak ilmini, hikmetini itiraf etmelidir. Kısacası kendisinin kusurlu ve her şeyde muhtaç ve fakir olan yaratılmış kul ama Allah (*celle celeluhu*)'nun hiç bir şeye ve hiç kimseye muhtaç olmayan, bütün kemal sıfatlarla mevsuf olan Rab olduğunu itiraf etmelidir.

Sonra Rabbiyle bir yakınlığı olması gerekir. Bu yakınlığın kurulması için Rabbini tanıması ve Ona itaat üzere olması lazım gelir. Rabbini tanıyabilmesi için kelamını çok kiraat etmesi gerekir, Onun isim ve sıfatlarını araştırması ve Rasûlü Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in sünnetini günlük hayatına

hakim kılması gerekir. Kainatın kemalini tefekkür edip mahlukat arası telazumi ilişkiye bakıp mahlukatın Rab Teâlâ'nın merhametine ne kadar muhtaç olduğunu anlaması gerekir. Kainatta ilahi iradenin nasıl tecelli ettiğini tefekkür etmesi gerekir. Kendisine isabet eden sıkıntılarda Rabbinin yardımını ve desteğini anlaması ve hamd etmesi gerekir. Kul Rabbini ne kadar tanırsa Ona o kadar yakın olacaktır. Ona yakın olabilmesi için zaruri olan diğer husus itaat üzere olması ve itaatte daim olmasıdır. Allah (*azze ve celle*)'nin tayin ettiği sınırları aşmaması ve her emir ve nehyde Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e itaat etmesidir.

Sonra Allah (*celle celeluhu*)'yu çok zikretmesi gerekir. Onu daim surette kalbinde anması ve diliyle zikretmesi gerekir. Bunu yaparken Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in masum sünnetini terk etmemesi gerekir. Zira sünnetin terki bidattır. Her bidat masiyettir. Ve her masiyet Allah (*celle ve âlâ*)'dan uzaklaştırır.

Allah (*subhanehu ve teâlâ*)'yı görüyormuş gibi ibadet edebilmek için en önemlisi kullukta daim olmaktır. İhsan mertebesi bir iki amelle tahakkuk eden bir şey değildir, bilakis ibadeti Allah (*celle ve âlâ*)'ya ifrad etmekte, şirki ve ehlini inkar etmekte, ilahi emir ve nehiylere, helal ve haramlara itaat etmekte ve yol olarak sadece Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in yolunu kabul etmekte ısrarcı ve sabit olmanın neticesinde hasıl olan bir haldir.

İhsan hali tahsili hemen mümkün olacak bir hal olmadığından ötürü Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) "**Her ne kadar sen Onu göremiyorsan da O seni görmektedir**" buyurarak ihsana götüren yolu da göstermiştir. Bu hale ulema ihlas demişlerdir. Yani kulun Allah (*azze ve celle*)'nin kendisini her yerde ve zamanda gördüğünü, onun gizlediğini ve açığa vurduğunu bildiğini, her halinin Ona malum olduğunu itikat etmesi ve buna göre davranmasıdır. İmam İbni Recep (*rahimehullah*) hadisin şerhinde şöyle der: "Birincisi ihlas makamıdır. Bu makam Allah'ın sürekli olarak kendisini görüp gözetlediğini, her haline muttali ve kendisine çok yakın olduğunu sürekli olarak hatırında tutmasıdır. Yaptığı amellerde kul bu hal üzere olursa ve bütün işlerini bu hal üzere yaparsa muhlis olur. Çünkü bu hal üzere olması onu Allah'tan başkalarına iltifat etmekten ve başka gayelerle amel etmekten alıkoyacaktır."

Bu mevzu hakkında çok şeyler söylemek ve yazmak mümkündür. Muhakkak her kulun ihlas ve ihsan mertebesi Rabbiyle ilişkisine göre farklıdır. Fakat bil ki, alemlerin Rabbi, yedi semanın ve arzın Rabbi sana... Ey beşer! Sana dostluğunu sunmuştur. Bu ihsana, bu ikrama nasıl hamd etmeyeceksin? Her fırsatta Rabbine ne kadar müteşekkir olduğunu nasıl göstermeyeceksin? Seni meleklerden üstün kıldığı ve beşerin efendisi Muhammed Mustafa (*sallallahu*

aleyhi ve sellem)'in ümmetinden yaptığı için nasıl gece gündüz şükretmeyeceksin?

Bil ki, değeri kardeşim, dünya hayatı bir yarıştı! Kulun Rabbine doğru bir yarıştı! Dünyada Rabbine en yakın olan ahirette de Rabbine en yakın olacaktır! Dünyada Rabbinden uzak olan ahirette de Rabbinden uzak olacaktır!

"İhsan sahiplerine daha güzel karşılık, bir de ziyade vardır". Sahih sünnet ziyadenin Allah (*celle celeluhu*)'nun yüzüne bakmak olduğunu açıklamıştır. İhsan sahiplerine bu mükafat münasiptir. Zira dünya hayatında Onun huzurundaymış gibi, kalbiyle Ona bakıyor ve Onu görüyormuş gibi ibadet ediyorlardı. İşte bu arzuları ahirette gerçek oluyor ve Allah (*celle celeluhu*) aralarındaki perdeyi kaldırıyor. Lakin dünyada bu istekten mahrum olanlar ahirette de nimetten mahrum olacaklar. **"Hayır! Onlar şüphesiz o gün Rablerini görmekten mahrum kalmışlardır."** Allah (*celle ve âlâ*) muhlis, muhsinlerden kılsın. -Amin-

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.